

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010567
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8319010567.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.03.2021 v Prešove jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/93/2019 zo dňa 08.10.2020.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/93/2019 z 08.10.2020 bol obžalovaný N. S. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, všetko účinného do 01.08.2019 na tom skutkovom základe, že dňa 17.09.2017 vo večerných hodinách po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s inou doposiaľ presne nestotožnenou osobou vošli cez neuzamknutú vstupnú bránu do riadne oploteného dvora rodinného domu č. XX na ul. B. v Humennom, prešli cez dvor k dreveným dverám garáže domu, ktoré sa doposiaľ nestotožnená osoba snažila vypáčiť skrutkovačom, ktorý mala pri sebe a následne nájdenou kovovou tyčou, ktorú našli na dvore rodinného domu, pričom ich poškodili tak, že na nich vylomili lištu v oblasti zámku, následne N. S. vošiel do vedľajšej neuzamknutej kôlne, z ktorej vybral na dvor hliníkový rebrík a po tom, ako ich na mieste vyrušilo svetlo v susednom dvore a brechot psov v susedných dvoroch, z dvora rodinného domu č. XX na ul. B. v Humennom ušli, čím takto svojím konaním pre majiteľku domu V. D. D. spôsobili škodu vo výške najmenej 30,- €, Podľa 44 Tr. zákona súd upustil u obž. J. S. od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, lebo trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov s probačným dohľadom, obmedzenie zákazu požívania omamných a psychotropných látok, povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, uložené mu trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/130/2018 zo dňa 11.12.2018, právoplatným 11.12.2018, pokladal okresný súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Uvedeným rozsudkom bol obž. C. N. podľa § 285 písm. c/ Tr. zákona oslobodený spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1) Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečin krádež podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, všetko účinného do 01.08.2019, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 17.09.2017 vo večerných hodinách po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s obv. J.D. vošli cez neuzamknutú vstupnú bránu do riadne oploteného dvora rodinného domu č. XX na ul. B. v Humennom, prešli cez dvor k dreveným dverám garáže domu, ktoré sa C. N. snažil vypáčiť skrutkovačom, ktorý mal pri sebe a následne nájdenou kovovou tyčou, ktorú našli na dvore rodinného domu, pričom ich poškodili tak, že na nich vylomili lištu v oblasti zámku, následne J. D. vošiel do vedľajšej neuzamknutej kôlne, z ktorej vybral na dvor hliníkový rebrík a po tom, ako ich na mieste vyrušilo svetlo

v susednom dvore a brechot psov v susedných dvoroch, z dvora rodinného domu č. XX na ul. B. v Humennom ušli, čím takto svojím konaním pre majiteľku domu V. D. D. spôsobili škodu vo výške najmenej 30,- €,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 1, 3 Tr. poriadku poškodenú V. D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., G. XXXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o vine obž. P. N. podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania poukázal na to, že obžalovaného C. N. usvedčuje predovšetkým výpoveď obvineného N. S. v prípravnom konaní, a preto nie je dôvod veriť zmenenej výpovedi obžalovaného N. S., podľa ktorej šiel páchať trestnú činnosť s jemu neznámou osobou, ktorá sa mu zhodou okolností predstavila rovnakým menom a priezviskom ako jeho iný známy. Rovnako nie je dôvod veriť výpovedi I. D., ktorý by jemu neznámu osobu čakal počas páchania trestného činu a následne by ju odviezol domov. Týmto považoval obranu C. N. za rozumne vyvrátenú. Berúc do úvahy konštatované navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom, ako osobou na to oprávnenou, krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku uvedené v § 316 ods. 3 Tr. poriadku, podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V rámci prieskumného konania odvolací súd najprv posudzoval postup konajúceho súdu, aj napriek tomu, že tento zo strany odvolateľa namietaný nebol, a to či tento netrpí takými podstatnými chybami, pre ktoré by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Zistil pritom, že konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými pre vykonávanie dôkazov v procesnom predpise, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku a k vykonaným dôkazom, navrhovať dôkazy a tiež predniesť argumenty v prospech svojej nevinu. Konštatované skutočnosti opodstatňujú záver, že právo na obhajobu bolo u obžalovaného zachované a procesný postup konajúceho súdu bol v súlade so zákonom.

Následne odvolací súd posudzoval správnosť ustáleného skutkového stavu vo vzťahu k obž. P. N.. Konajúci súd vychádzajúc z obsahu vykonaného dokazovania, ktorý je rozvedený v napadnutom rozsudku, uzavrel, že obž. C. N. ako v prípravnom konaní, tak i v konaní pred súdom, popieral spáchanie skutku, pričom argumentoval tým, že s obž. J. S. a svedkom I. D. nikdy nebol v meste Humenné, a teda ani v žiadnom rodinnom dome, pričom obž. J. S. pozná len zbežne, nikdy sa spolu nekamarátili a ani sa nikdy cielene nestretli. Poukázal aj na výpoveď obž. J. S. z konfrontácie s obv. P. N., v rámci ktorej obž. J. S. uviedol, že obž. P. N., nie je tá osoba s ktorou spáchal skutok, a ktorú pôvodne označil ako C. N.. Uvedené zo svojho uhla pohľadu potvrdil aj svedok I. D., ktorý vypovedal, že obž. C. N. určite nie je osobou, ktorú viedol v predmetný deň spolu s obž. J. S. do Humenného. Okresný súd poukazujúc na uvedené skutočnosti uzavrel, že v konaní nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by obž. P. N. zo spáchania žalovaného skutku usvedčoval, a že za takejto dôkaznej situácie nemožno obžalovaného P. N. uznať za vinného zo skutku mu kladeného za vinu. Vychádzajúc z uvedených pochybností potom konajúci súd v zmysle zásady „in dubio pro reo“ oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora.

Po preskúmaní dôvodov napadnutého rozsudku, ako aj výsledkov vykonaného dokazovania, aj odvolací súd konštatuje, že v tomto konaní neboli jednoznačne a bez pochyb dokázané skutkové tvrdenia v obžalobe, ktoré by preukazovali účasť obžalovaného P. N. na skutku, z ktorého spáchania bol napadnutým rozsudkom uznaný vinným obž. J. S..

Krajský súd poukazuje predovšetkým na to, že z trestného spisu je zistiteľné, že v konaní nebol zabezpečený žiaden dôkaz, ktorý by vôbec identifikoval obž. P. N. ako osobu, s ktorou sa mal obž. J. S. dopustiť skutku, z ktorého spáchania bol uznaný vinným. Uvedené nielen, že nevyplýva zo žiadnej z výpovedí obž. J. S. v priebehu konania, ale ani z výpovede svedka I. D., ktorého dôveryhodnosť nebola v konaní ničím spochybnená. V odvolaní vyjadrené pochybnosti okresného prokurátora o pravdivosti jeho

výpovede sú ničím nepodloženými úvahami jednej zo strán konania, ktoré bez toho, aby boli podporené iným dôkazom, nemožno vyhodnocovať ako pochybnosti dôvodné.

Vzhľadom na odvoláciu námietky okresného prokurátora vo vzťahu k jeho tvrdeniu o zmene výpovede obž. J. S. vo vzťahu ku identifikácii obž. P. N. ako osoby, s ktorou sa mal dopustiť skutku, odvolací súd uvádza, že uvedený záver prokurátora nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Je síce pravdou, že obž. J. S. v prvotnej výpovedi v procesnom postavení obvineného vypovedal, že skutok spáchal s C. N., avšak pri konfrontácii s obž. P. N. okamžite uviedol, že v ňom nejde o osobu, s ktorou skutok vykonal, ale ide o osobu, ktorú poznal z videnia z mesta Michalovce, pričom ani do vykonania konfrontácie nevedel ako sa volá. Z uvedeného dôvodu nemožno konštatovať, že u obž. J. S. došlo k zmene jeho prvotnej výpovede, ale len k vyjasneniu toho, že obž. P. N. nebol osobou, s ktorou sa dopustil žalovaného skutku. Berúc do úvahy konštatované odvolacie námietky okresného prokurátora vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Z dôkazov vykonaných konajúcim súdom, najmä výpoveďami obž. J. S., matky poškodenej Z. D., ako aj svedka I. D., bolo preukázané, že obž. J. S. sa dopustil skutku tak, ako je uvedené v skutkovej vete odsudzujúcej časti napadnutého rozsudku

Berúc do úvahy vyššie konštatované, sa odvolací súd stotožnil so záverom konajúceho súdu o tom, že z výsledkov vykonaného dokazovania nemožno vyvodiť také zistenia, ktoré by jednoznačne a bez pochyb dokazovali účasť obžalovaného P. N. na skutku, z ktorého spáchania bol napadnutým rozsudkom uznaný za vinného obž. J. S..

Poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas, keďže však došlo k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, výrok o náhrade škody podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku výrok zodpovedá zákonu.

Z týchto dôvodov odvolací súd posúdil odvolanie prokurátora ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.